

BIULETYN

STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW
POLSKICH

NR 13-15

MAJ 2005 – KWIECIEŃ 2006

WROCLAW

SPIS TREŚCI

<i>Koleżanki i Koledzy Kartografowie</i>	3
<i>Joanna Bac-Bronowicz</i> – Wspólna baza georeferencyjna i dobra mapa dla całej Polski	4
<i>Ewa Krzywicka-Blum, Janusz Kuchmister</i> – Digitizer sonoryczny jako pomoc w kształceniu wyobraźni przestrzennej osób niewidomych	7
SPRAWOZDANIA	
<i>Joanna Bac-Bronowicz</i> – Uzupelnienie sprawozdań z XIII Zgromadzenia Generalnego w czasie XXII konferencji Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej (ICA) w La Coruña	8
<i>Joanna Bac-Bronowicz</i> – Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego SKP w roku 2005 ...	8
Protokół z zebrania Zarządu Głównego Stowarzyszenia Kartografów Polskich oraz przedstawicieli Komisji Rewizyjnej SKP w dniu 27.03.2006 r. we Wrocławiu	10
Plan pracy Zarządu Głównego SKP na rok 2006	10
<i>Jan Krupski</i> – Rozstrzygnięcie konkursu Stowarzyszenia Kartografów Polskich „Mapa Roku 2004”	11
SPRAWY CZŁONKOWSKIE	
Lista członków SKP. Stan na 18. kwietnia. 2006 r.	13
Składki członkowskie w 2006 roku	17
KRONIKA	18
KOMUNIKATY	
Konkurs Stowarzyszenia Kartografów Polskich „Mapa Roku 2005”	19
MISCELLANEA	22
Errata	27

Biuletyn Stowarzyszenia Kartografów Polskich, ISSN 1509-8001

Wydawca: Stowarzyszenie Kartografów Polskich
Al. Kochanowskiego 36, 51-601 Wrocław
tel. (071) 372-85-15, fax. (071) 345-91-05 e-mail: SKP@kgf.ar.wroc.pl
www.aqua.ar.wroc.pl/SKP

Redaktor: Jan Krupski
Współpraca redakcyjna:
Joanna Bac-Bronowicz,
Jerzy Ostrowski
Roman Janusiewicz

Projekt emblematu SKP – Stanisław Rogowski

Druk: Wydawnictwo Kartograficzne Eko-Graf, Sp. z o.o. Wrocław (druk sponsorowany)

© Copyright by Stowarzyszenie Kartografów Polskich, Wrocław 2006

Koleżanki i Koledzy Kartografowie !

Kolejny rok działalności Stowarzyszenia i rok życia jego Członków przeszedł do historii. Czekamy na kolejny rok i dalszą wytężoną pracę, kolejne konferencje, szkoły, sympozja i inne spotkania środowiskowe. W chwili ukazania się niniejszego numeru Biuletynu odbywa się XV Szkoła Kartograficzna, jubileuszowa, (choć oficjalnie nigdzie tego nie ogłoszono). Z tej okazji Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich kieruje pod adresem Organizatorów Szkoły, a w szczególności jej Inicjatora i wieloletniego „Dyrektora”, Profesora Władysława Pawlaka i zespołu Pracowników Zakładu Kartografii Instytutu Geografii i Rozwoju Regionalnego Uniwersytetu Wrocławskiego, słowa najwyższego uznania, za wytrwałe i pełne sukcesów prowadzenie i kontynuowanie tych zawodowych spotkań. W imieniu środowiska kartografów składamy serdeczne podziękowania za ten wielki trud organizacyjny ale też i wysoki poziom merytoryczny, osiągnięty dzięki zapraszającym wybitnym Wykładowcom.

Drugim ważnym wydarzeniem 2006 r. będzie II Zawodowa Konferencja SKP, która jest zaplanowana w dniach 23-25. listopada 2006 r. we Wrocławiu i Polanicy Zdroju, przy współdziałaniu Instytutu Geografii i Rozwoju Regionalnego Uniwersytetu Wrocławskiego. Przewodnim hasłem konferencji jest „Kartografia w Europie Środkowej w nowych warunkach gospodarczych i politycznych. Problemy prawne i organizacyjne”. Honorowy patronat objęli Prezydent Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej – Milan Konečný, Prezydent Europejskiej Akademii Architektury (Sekcja Geodezji, Kartografii i Nawigacji Satelitarnej) oraz Główny Geodeta Kraju. Jej głównym celem jest zaprezentowanie dorobku kartografii, głównie komercyjnej, szczególnie w krajach sąsiadujących z Polską. Ramowa problematyka będzie dotyczyła:

- prawa autorskiego i własności intelektualnej
- przeglądu urzędowych baz danych topograficznych, szczególnie w aspekcie wizualizacji
- sytuacji prywatnych firm kartograficznych.

Konferencji towarzyszyć będzie wystawa kartograficzna obrazująca dorobek kartografii Europy Środkowej. Wstępne informacje organizacyjne i programowe są zamieszczone na stronie internetowej SKP (www.gislab.ar.wroc.pl/skp).

Trzeba mieć nadzieję, że tegoroczne imprezy kartograficzne z biegiem tygodni będą odbywać się w normalniejszych warunkach w kraju. Atmosfera swego rodzaju niepewności jednak będzie się utrzymywać, chociażby z powodu konkursu na stanowisko Głównego Geodety Kraju a także koncepcji „taniego państwa”, w której jednym z pomysłów jest włączenie GUGiK w inne struktury niż dotychczas. Wzmianki i poglądy na ten temat można przeczytać w miesięczniku „Geodeta” w numerach z 2005 i 2006 r.

Także w naszym środowisku zaczyna się odczuwać pewien kryzys – coraz bardziej wyraźnie zaczyna stawać pytanie, czy faktycznie jesteśmy razem? I coraz wyraźniej widać odpowiedź, że nie. I z tego również powodu czeka nas, kartografów, sporo pracy.

Zarząd Główny SKP

WSPÓLNA BAZA GEOREFERENCYJNA I DOBRA MAPA DLA CAŁEJ POLSKI

W Polsce w ciągu ostatnich kilku lat powstało szereg urzędowych topograficznych i tematycznych map cyfrowych. W przygotowaniu ekspertyz na temat założeń teoretycznych i technicznych do tych map, pracach eksperymentalnych oraz w przygotowaniu wytycznych technicznych i rozporządzeń o mapach do *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* udział brało wielu członków naszego stowarzyszenia. Stowarzyszenie zostało także od 1999 r. włączone do ministerialnej listy instytucji opiniujących prace wykonywane przez służbę geodezyjną i kartograficzną oraz akty prawne dotyczące kartografii. O opiniach tych informowaliśmy w kolejnych Biuletynach SKP i na naszej stronie internetowej zachęcając do zapoznania się z nimi i wyrażenia swojego zdania.

Produkty urzędowej kartografii są oczywiście naszemu środowisku doskonale znane. W tej notatce chciałabym przybliżyć jedną z prac rozwojowo-badawczych prowadzoną przez Departament Geodezji, Fotogrametrii i Systemów Informacji Geograficznej Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii współfinansowaną przez Ministerstwo Edukacji i Nauki. Projekt celowy pt. „Metodyka i procedury integracji, wizualizacji, generalizacji i standaryzacji baz danych referencyjnych dostępnych w zasobie geodezyjnym i kartograficznym oraz ich wykorzystania do budowy baz danych tematycznych” dotyczy opracowania takich zasad współdziałania urzędowych baz referencyjnych, aby aktualizacja lub wprowadzenie nowego obiektu skutkowało między innymi poprawieniem lub dodaniem obiektu w każdym nowym produkcie kartograficznym. Prosto rzecz ujmując – jeżeli rzeka zmieniła swój bieg po wiosennych roztopach i zostało to zmierzone i wprowadzone do bazy, to bez względu na skalę nowego opracowania kartograficznego i jego rodzaj, rzeka ta na mapie będzie miała ten sam przebieg, ew. ze zmianami wynikającymi z generalizacji, ale tylko na etapie obrazowania. Po nałożeniu informacji przestrzennych z innych baz wspólne elementy georeferencyjne będą tymi samymi elementami.

Obecnie produkowane cyfrowe mapy urzędowe opracowywane są na podstawie danych referencyjnych zgromadzonych w Krajowym Systemie Informacji Geograficznej – Bazy Danych Topograficznych (TBD) o zasięgu odpowiadającym kilkuset arkuszom map 1:10 000 (zlecanej przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii oraz Urzędy Marszałkowskie), VMap L2 dla całego kraju 1:50 000 (realizowanej przez Zarząd Geografii Wojskowej w standardach NATO, w porozumieniu z GUGiK), oraz Bazy Danych Ogólnogeograficznych 1:250 000 (GUGiK). Są to jednak trzy oddzielne opracowania na trzech poziomach dokładnościowych ze względu na skalę topograficzną i tematyczną i jak dotąd współdziałające ze sobą w niewielkim zakresie. Z założenia bazy tych trzech systemów opracowane zostały na podstawie innych źródeł danych w różnym czasie, przewidziane do innych zastosowań, tworzone w różnych uwarunkowaniach organizacyjno-technologicznych i przeznaczone dla różnych grup użytkowników. Dla prawidłowego funkcjonowania Krajowego Systemu Informacji Geograficznej konieczne jest możliwie jak najszybsze opracowanie metod i procedur pozwalających na prowadzenie spójnego i kompletnego w skali kraju zbioru danych referencyjnych baz danych dostępnych w zasobie geodezyjnym i kartograficznym dla zasilania systemów informacji geograficznej, systemów produkcji map a także cyfrowych opracowań tematycznych.

Służba geodezyjna i kartograficzna jest obecnie na etapie definiowania SDI (infrastruktury danych przestrzennych) w Polsce. W tym kontekście należy spojrzeć na wszystkie wymienione bazy jako na dane referencyjne, które powinny współpracować w możliwie szerokim zak-

resie i stanowić osnowę dla specjalistycznych opracowań tematycznych. Celowe wydaje się zwłaszcza zwiększenie spójności prac w zakresie tworzenia TBD i VMap L2 drugiej edycji.

Na podstawie wcześniej przeprowadzonej analizy, wprowadzone zostaną uzupełnienia i modyfikacje w zakresie klasyfikacji i definicji obiektów, zasad identyfikacji obiektów oraz struktur baz danych, pozwalające na spójne operowanie danymi z bazy topograficznej VMap L2 1:50 000), TBD (1:10 000) i wybranymi elementami z baz ewidencji gruntów i budynków oraz bazami danych tematycznych SOZO i HYDRO. Przy opracowaniu Wielopoziomowej Bazy Danych Topograficznych (WBDT) konieczne wydaje się zastosowanie koncepcji wielorzdziałowych i wieloreprezentacyjnych baz danych przestrzennych (ang. MRDB). Idea budowy WBDT jest rozwinięciem istniejącej koncepcji TBD o drugi poziom skalowy (TBD2) wykorzystujący dane pozyskane z drugiej edycji VMap L2. Tak utworzona baza będzie pokrywała obszar całego kraju, a Urzędy Marszałkowskie będą dysponować jednym spójnym systemem zarządzania danymi topograficznymi, (zamiast TBD na poziomie szczegółowości odpowiadającemu skali 1:10 000 i VMap L2 1:50 000).

W projekcie opracowana zostanie również koncepcja harmonizacji baz danych tematycznych: sozologicznej, hydrograficznej i geosrodowiskowej w oparciu o WBDT. Opracowanie wieloskalowej reprezentacji cyfrowego modelu kartograficznego w Bazie Danych Topograficznych zostanie oparte na technologii generalizacji baz danych topograficznych w skalach mniejszych od 1:10 000 (*System informacji...*, 2005). Dane po integracji cechować będzie zarówno duża wiarygodność geometryczna jak i aktualność (opracowanie na podstawie nowej ortofotomapy, danych z aktualizacji terenowej i opracowań wielkoskalowych). Przedsięwzięcie realizowane jest w Akademii Rolniczej we Wrocławiu przy udziale naukowców z Politechniki Warszawskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Uniwersytetu Warszawskiego i Wrocławskiego, Instytutu Geodezji i Kartografii oraz pracowników wydziałów geodezji i kartografii urzędów marszałkowskich (dolnośląskiego, łódzkiego, małopolskiego, mazowieckiego i śląskiego), a także praktyków z firm kartograficznych. Wykorzystanie koncepcji baz danych wielorzdziałowych i wieloreprezentacyjnych wynika z osiągnięć i wniosków z prac oraz ekspertyz realizowanych w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii oraz projektów badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych.

Obecnie, w drugim półroczu realizacji projektu, jesteśmy na etapie testowania wcześniejszych koncepcji uspojnienia VMap L2 (1:50 000) i TBD (1:10 000) oraz opracowania wstępnych propozycji koncepcyjnych dotyczących tworzenia jednej, wielorzdziałowej Bazy Danych Topograficznych (WBDT) w oparciu o dane TBD i VMap L2 (Gotlib i in. 2005, *System informacji...*2005, Iwaniak 2006). Jednym z pierwszych obecnie realizowanych zadań jest wyróżnienie wspólnych grup obiektów w obu bazach, które mogłyby być wspólnie aktualizowane i uzupełniane. Doprowadzić ma to do powstania koncepcji bazy topograficznej o nieco zmniejszonym zakresie treści niż mapa 1:10 000, ale zachowującej własności mapy topograficznej, za to możliwej do wykonania na całym obszarze Polski. Prace nad poszczególnymi warstwami (szlaki komunikacyjne, hydrografia) już są podejmowane w wielu urzędach marszałkowskich i w związku z tym zachodzi pilna potrzeba koordynacji prac. Drugim pilnym celem jest opracowanie koncepcji eksportu danych VMap L2 1. edycji do struktury użytkowej, odpowiedniej do udostępniania danych klientom przez państwową służbę geodezyjno-kartograficzną (WODGiK, CODGiK) i zgodnej z zasadami INSPIRE. Trwają także prace nad opracowaniem metodyki harmonizacji baz danych PIG (geologicznych, hydrogeologicznych i geosrodowiskowych) z przyszłą WBDT. Głównym zadaniem Grupy PIG, w ramach omawianego projektu realizowanego w 2006 r. jest przeprowadzenie szczegółowej analizy możliwości integracji wybranych baz danych PIG z TBD i VMap L2.

Najważniejszy dla mnie cel tego projektu został sformułowany w tytule. Mam nadzieję, że po zapoznaniu się z treścią tej notatki, wielu kartografów wyrazi swoją opinię o spodziewa-

nym minimum treści takiej możliwej do zrealizowania mapy topograficznej TBD2 dla całego kraju (1:10 000), która mogłaby powstać w ciągu najbliższych 2-3 lat. Następnym etapem będzie opracowanie wstępnych założeń w zakresie standardu wizualizacji danych topograficznych bazy TBD2, generowanej z niej mapy topograficznej w różnych skalach oraz innych obrazowań dla opracowań tematycznych.

Kierownik projektu
Joanna Bac-Bronowicz

Literatura

Gotlib D., Iwaniak I., Olszewski R. *Czy to możliwe?*. Geodeta nr 1/2005, s. 8-11
Iwaniak I., *System metadanych dla PZGiK. Infrastruktura danych przestrzennych inaczej, cz. III*
Geodeta nr 1/2006, s. 39-43.
System informacji topograficznej kraju. Red. A. Makowski. OWPW. Warszawa 2005

Postscriptum

W tytule notatki zawarty jest też zwrot „dobra mapa”. Niestety, ten wątek nie został podjęty, a przecież mówienie o dobrej mapie i oczekiwanie na nią jest w środowisku kartografów powszechne. O „dobrych” i „złych” mapach mówimy bardzo często – te określenia urosły niemal do podstawowych kryteriów podziału map pod względem ich jakości. Trzeba jednak pamiętać, że same określenia także stanowią jakby sumę innych cech, które składają się na taką czy inną jakość mapy – są one wynikiem oceny map. Na ten temat istnieje stosowna literatura, w której wyliczane są te podstawowe cechy, których poziom realizacji w procesie tworzenia mapy daje jej w efekcie niską lub wysoką ocenę.

Wbrew pozorom, w dobie powszechnej komputeryzacji kartografii problem „dobrej mapy” bynajmniej się nie rozwiązał, wręcz przeciwnie – stał się bardziej widoczny i niekiedy bardziej skomplikowany. Przyszłość tworzenia map będzie coraz ściślej związana z bazami danych (aczkolwiek nie będzie to jedyna droga) i to już obecnie stwarza określone trudności redakcyjne – mapa nie będzie powstawać sama.

Problemy redakcyjne map cyfrowych dały znać o sobie przy mapie topograficznej w standardzie TBD w skali 1:10 000 i miały one charakter zarówno merytoryczny (klasyfikowanie obiektów) oraz graficzny (generowanie obrazu kartograficznego). A zatem z jednej strony wpływ na jakość mapy będzie miała baza danych i jej powiązania z innymi bazami, jej aktualność i merytoryczna poprawność a drugiej strony tzw. „czynnik ludzki”, operator komputera, który musi mieć dobre przygotowanie w zakresie redakcji kartograficznej.

Nie wszystkie jednak mapy i nie od razu będą powstawały z baz danych – mapy średnio- i małoskalowe będą wykonywane jako „obrazki” w programach graficznych. W takich przypadkach rola redaktora-kartografa staje się kluczowa, bo od jego wiedzy, doświadczenia, wyczucia estetycznego będzie zależeć jakość mapy. Przykładów dobrych i złych map dostarcza nam produkcja kartograficzna aż w nadmiarze, stąd szerzej na ten temat postaram się wypowiedzieć nieco później na internetowych „łamacz” naszego Stowarzyszenia.

Jan Krupski

DIGITIZER SONORYCZNY JAKO POMOC W KSZTAŁCENIU WYOBRAŹNI PRZESTRZENNEJ OSÓB NIEWIDOMYCH

Śluch jest, obok wzroku, jedynym zmysłem telelokacyjnym, co oznacza, że ludziom pozbawionym wzroku tylko sygnały dźwiękowe umożliwiają wytworzenie wyobrażeń o organizacji przestrzennej otoczenia poza zasięgiem rąk. Obiektów manifestujących swe położenie sygnałami dźwiękowymi jest jednak nie tylko za mało, aby poznać układ otoczenia, ale najczęściej te, którym towarzyszy dźwięk, a więc auta, tramwaje, ptaki, znajdują się w ruchu. Może dlatego w kształceniu orientacji przestrzennej niewidomych znikomy jest udział technik, wykorzystujących zmiany cech dźwięku w zależności od kierunku i odległości, natomiast dźwięki stosuje się jedynie jako przekaz ostrzeżenia (sygnalizacja w ruchu ulicznym) lub – sygnałowe uruchomienie informacji głosowej (angielskie rozwiązania lokalizacyjne, kierujące interesantów do właściwych okienek w bankach czy na pocztach). Jedyną rozpowszechnioną formą aktywizacji wyobraźni przestrzennej za pomocą analizy dźwięku jest dziś praktycznie gra dźwięczącą piłką w warunkach normalnie wymiarowego boiska.

W Akademii Rolniczej we Wrocławiu przed dziesięciu laty zainicjowane zostały próby opracowania modeli konturowych o cechach planów i map, przy czym system kodowania stanowił miał wersję dźwiękową kodowania graficznego, a więc elementy treści zbudowane są z dźwięków, a tło stanowi obszar ciszy. Płaskie pole operacyjne o wymiarach 30 cm x 42 cm podzielone jest na dwie części, w każdej mieści się 41 kolumn i 60 pasm, określając 2460 pól elementarnych 5 mm x 5 mm. Każdemu polu przypisany jest odrębny sygnał, a spójność ścieżki dźwiękowej zapewnia możliwość ich kodowania w polach 1 mm x 1 mm, a więc 25 tak samo brzmiących sygnałów mieści się w jednym polu elementarnym.

Praca odbywa się na zasadzie wyzwania kolejnych dźwięków w sekwencyjnym procesie ruchu sterowanej ręką operatora myszki wzdłuż uprzednio zakodowanej linii. Ruch pionowy powoduje zmianę wysokości, poziomy – natężenia dźwięku, z interwałami odpowiednio: półtonowym (od A1, oktawa kontra do gis3, oktawa trójkreślna) i 1-decybelowym (od 10 decybeli do około 40). Zastosowano mechaniczno-elektroniczny sposób przetwarzania kodu.

Twórcy digitizera sonorycznego (Ewa Krzywicka-Blum, Janusz Kuchmister, Kazimierz Ćmielewski i Marian Parol) uzyskali zarówno na metodę jak i rozwiązania techniczne patenty RP. Metoda łącząca wrażenia dźwiękowe i kinestetyczne, okazała się efektywna w kształtowaniu wyobrażeń przestrzennych uczniów, zwłaszcza młodszych. Dzieci nie tylko nauczyły się rozróżniać kształty figur, rozpoznawać obiekty przedstawiane liniami konturowymi, ale bezbłędnie wskazywały względne położenia rzek i miast. Wyraźnie poprawiły ocenę relacji krotnościowych między długościami odcinków poziomych i pionowych. Poprawiły też wycucie „pionowości” drzew, domów itp., co uwidoczniło się w różnicy poprawności ukierunkowania obiektów na rysunkach samodzielnie wykonywanych, a wcześniej w ogóle nie wykorzystywanych w procesie dydaktycznym. Holistyczne wyobrażenia kształtu wymagają ograniczenia co najwyżej 7 kierunków linii. Oznacza to, że musi być stosowana metoda „okien”, z kolejnym uszczegóławianiem poznanych całościowo kształtów.

Testowanie metody zostało przeprowadzone w Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Owińskach koło Poznania.

Prace badawcze były finansowane przez Komitet Badań Naukowych, a wyniki – przedstawione na konferencjach krajowych i zagranicznych (Ljubljana, Barcelona, Ottawa) oraz

w ramach dwóch zorganizowanych we Wrocławiu warsztatów. Projekt uzyskał II nagrodę w konkursie Wrocławskiej Rady NOT w roku 2004.

SPRAWOZDANIA

Joanna Bac-Bronowicz

Wrocław

UZUPEŁNIENIE SPRAWOZDAŃ Z XIII ZGROMADZENIA GENERALNEGO W CZASIE XXII KONFERENCJI MIĘDZYNARODOWEJ ASOCJACJI KARTOGRAFICZNEJ (ICA) W LA CORUÑA

Obszerne informacje o konferencji można przeczytać w sprawozdaniach z La Coruña w Polskim Przeglądzie Kartograficznym, Magazynie GEODETA i Biuletynie Informacyjnym Głównego Geodety Kraju. Dla uzupełnienia można jeszcze dodać, że na XIII Zgromadzeniu Generalnym (GA) zarówno Prezydent jak i Sekretarz ICA dziękowali Stowarzyszeniu Kartografów Polskich za zainicjowanie w imieniu ICA (od 2 lat) kontaktów z firmami wschodnio- i środkowo-europejskimi i podjęcie współpracy z niektórymi z nich oraz za przeprowadzenie afiliacji do ICA dwóch polskich firm – **Polskiego Przedsiębiorstwa Wydawnictw Kartograficznych im. E. Romera S.A.** i **Wydawnictwa Kartograficznego EKO-GRAF sp. z o.o.** Prezydent także podał informację, że został stworzony zespół, pod kierunkiem przewodniczącej SKP, do współpracy z kartografami z Wschodniej i Centralnej Europy, a do pomocy w tej działalności zostali zaproszeni (przez Prezydenta): Miroslav Mikšovský, przewodniczący czeskiego stowarzyszenia kartografów i Papp-Váry Árpád, wieloletni przewodniczący komitetu narodowego ICA na Węgrzech – obaj Panowie już obecnie działają intensywnie. W związku z tymi pracami w czasie Zgromadzenia Generalnego została także ogłoszona decyzja w sprawie patronatu Prezydenta ICA nad naszą jesienną konferencją SKP „Zawód kartografa” pt. *Kartografia w nowej ekonomicznej i politycznej sytuacji we Wschodniej i Centralnej Europie. Problemy prawne i organizacyjne.*

Joanna Bac-Bronowicz

Wrocław

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO SKP W ROKU 2005

Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich realizując plan pracy na rok 2005 wypełnił swoje zadania w następujących zakresach:

1. Opiniowania aktów prawnych i innych dokumentów dotyczących kartografii:
  - a. przekazano do podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* oraz ustawy o księgach wieczys-

- tych i hipotece szczegółową opinię nt. zmian w nowelizacji ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*. Przedstawiciel SKP wziął udział we wszystkich posiedzeniach podkomisji.
- b. negatywnie zaopiniowano projekt wprowadzenia do nowelizacji ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* zapisów w rozdziałach 1, 2 i 8 oraz dodania art. 9a dotyczących samorządu zawodowego geodetów i kartografów
  - c. przekazano do Głównego Geodety Kraju opinie rozporządzeń oraz wytycznych technicznych do *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* dotyczące urzędowych map topograficznych, tematycznych i spraw związanych z wykonywaniem zawodu kartografa:
    - rozporządzenia w sprawach: urzędowych map topograficznych i tematycznych oraz wysokości opłat za czynności związane z prowadzeniem PZGiK, sposobu i trybu oddawania do PZGiK prac kartograficznych,
    - zamiaru likwidacji Zespołów Uzgadniania Dokumentacji Geodezyjnej i kartograficznej,
    - projektu koncepcji Systemu Zarządzania Bazą Danych Topograficznych,
    - rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad i trybu założenia i prowadzenia krajowego systemu informacji o terenie oraz rozporządzenia w sprawie określenia rodzajów materiałów stanowiących państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny, sposobu i trybu ich gromadzenia i wyłączania z zasobu oraz udostępniania zasobu.
2. Stałej współpracy: z Komitetem Narodowym ds. Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej, Komisją Geoinformatyki Polskiej Akademii Umiejętności, Oddziałem Kartograficznym PTG, Komisją Kartografii Komitetu Geodezji PAN, Polskim Towarzystwem Fotogrametrii i Teledetekcji, Polskim Towarzystwem Informacji Przestrzennej i Stowarzyszeniem Geodetów Polskich w zakresie:
    - a. prac zespołu do spraw współpracy z kartografami w centralnej i wschodniej Europie Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej związane z nawiązaniem kontaktów z firmami wschodnio- i centralno-europejskimi i podjęcie współpracy z niektórymi z nich, oraz zainicjowanie i pomoc w przygotowaniu „afiliacji” firm PPWK S.A. i EKO-GRAF przy Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej
    - b. współorganizacji III Ogólnopolskiego Sympozjum Geoinformacji w 2005 r. w Warszawie (z głównym organizatorem Polskim Towarzystwem Informacji Przestrzennej).
  3. Organizacji V konkursu SKP „Mapa Roku”, edycja 2004
  4. Zawarcia porozumienia o współdziałaniu pomiędzy Głównym Geodetą Kraju a Stowarzyszeniem Kartografów Polskich
  5. Przygotowania do organizacji II Zawodowej Konferencji SKP z cyklu „Zawód kartografa” - 23-25 listopada 2006r. „*Kartografia w nowej ekonomicznej i politycznej sytuacji we Wschodniej i Centralnej Europie. Problemy prawne i organizacyjne*”.
  6. Współorganizowania Komitetu Porozumiewawczego Polskich Organizacji Geoinformacyjnych.
  7. Wnioskowania o przyznanie członkom SKP odznaki honorowej „Zasłużony dla Geodezji i Kartografii”.

**PROTOKÓŁ Z ZEBRANIA ZARZĄDU GŁÓWNEGO STOWARZYSZENIA
KARTOGRAFÓW POLSKICH ORAZ PRZEDSTAWICIELI KOMISJI
REWIZYJNEJ SKP W DNIU 27.03.2006 R. WE WROCŁAWIU**

1. Na wstępie przewodnicząca SKP dr Joanna Bac-Bronowicz przedstawiła porządek dzienny Zebrania:
  - 1) Przyjęcie Bilansu oraz Rachunku Zysków i Strat za 2005 r.
  - 2) Otwarte zebranie SKP podczas Szkoły Kartograficznej w Książu.
  - 3) II Zawodowa Konferencja Kartograficzna SKP w listopadzie 2006 r.Porządek przyjęto jednogłośnie w głosowaniu jawnym.
2. Roman Janusiewicz przedstawił sporządzony przez Centrum Komputerowej Obsługi Podatkowej we Wrocławiu, ul. Powstańców Śląskich 116, na zlecenie, Bilans, Rachunek Zysków i Strat za 2005 r. oraz Informację dodatkową do Bilansu.

Dochód Stowarzyszenia za 2005 r. wynosi 633,87 zł i jest to kwota zwolniona z opodatkowania. Przychody ogółem za 2005 r.– 3065,48 zł, koszty 2431,61 zł. Większość kosztów obejmuje koszty materiałów biurowych, rachunków telefonicznych oraz wydanie jednego numeru biuletynu informacyjnego SKP. Przychody to składki członkowskie, zwrot prowizji omyłkowo pobranej przez Bank w XII/2004 r. (kwota 75,00 zł) oraz odsetki bankowe w kwocie 0,48 zł.

Stowarzyszenie nadal działa społecznie. Nikt nie jest zatrudniony na etacie, jedynie bilans sporządzała za 2004 r. osoba zatrudniona na umowę-zlecenie.

Na dzień 31.12.2005 r. Stowarzyszenie posiadało środki finansowe w kwocie: 109,90 zł. w kasie oraz 1824,68 zł na koncie bankowym.

Zarząd nie wniósł do Sprawozdania Finansowego żadnych zastrzeżeń. W głosowaniu jawnym Zarząd przyjął Sprawozdanie Finansowe za 2006 r. jednogłośnie.
3. Przewodnicząca dr Joanna Bac-Bronowicz przedstawiła problematykę przygotowaną na otwarte Zebranie Zarządu podczas Szkoły Kartograficznej w Książu k/Wałbrzycha.
4. Członkowie Prezydium Zarządu przedstawili stan zaawansowania prac dotyczących II Konferencji Zawodowej SKP w XI/2006 we Wrocławiu i Polanicy Zdroju. Konferencja, współorganizowana przez Głównego Geodetę Kraju i Instytut Geografii i Rozwoju Regionalnego Uniwersytetu Wrocławskiego, odbędzie się pod patronatem Prezydentów Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej i Europejskiej Akademii Architektury. W Konferencji uczestniczyć będą też kartografowie z państw Europy Środkowej i Wschodniej. Omówiono szczegóły dotyczące referatów. Zaakceptowano prace nad Konferencją oraz Komunikat nr 2 jej dotyczący.

Na tym obrady zakończono.

Protokołował
Sekretarz ZG SKP
/-/ Robert Pajkert

PLAN PRACY ZARZĄDU GŁÓWNEGO SKP NA ROK 2006

1. Kontynuacja przygotowań do organizacji II Zawodowej Konferencji SKP w 2006 r. (zasięg konferencji – międzynarodowa).
2. Przygotowanie i przeprowadzenie V oraz VI edycji konkursu SKP „Mapa Roku 2005” w kwietniu 2005 r. podczas XIV Szkoły Kartograficznej w Szklarskiej Porębie oraz „Mapa Roku 2006” w listopadzie 2006 r. podczas II Zawodowej Konferencji SKP.
3. Współpraca z GUGiK w organizacji szkoleń, wykładów i warsztatów w zakresie kartografii, adresowanych głównie do urzędników państwowych.

**ROZSTRZYGNIĘCIE KONKURSU
STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH
„MAPA ROKU 2004”**

Konkurs odbył się podczas XIV Szkoły Kartograficznej w Szklarskiej Porębie. Ogółem zgłoszono 21 tytułów, wydanych przez 11 wydawców. W poszczególnych kategoriach były to następujące tytuły:

Kategoria „mapa turystyczna”

Lp.	Tytuł	Skala	Wydawca
1	Tatry Polskie 3 w 1 (1. rejon Dol. Kościeliskiej i Chocholowskiej; 2. rejon Giewontu. i Czerw. Wierchów; 3. rejon polskich Tatr Wysokich.)	1:20 000	Agencja Wydawnicza WiT
2	Beskid Sądecki	1:50 000	Agencja Wydawnicza WiT
3	Ziemia Śremska	1:80 000	Wydawnictwo i Bank Informacji Pietruska&Mierkiewicz
4	Puszcza Zielonka	1:65 000	Wydawnictwo i Bank Informacji Pietruska&Mierkiewicz
5	Gmina Lutomiersk	1:35 000	Wydawnictwo Kartograficzne MKart
6	Powiat Skiemiewicki	1:70 000	Wydawnictwo Kartograficzne MKart
7	Zakopianka. Tatry i Podhale	1:75 000	Demart
8	Kaszuby	1:75 000	Demart
9	Lasy Janowskie	1:50 000	Kartpol
10	Drawa - Jezioro Drawsko - Krzyż -Szlak kajakowy	1:60 000	Eko-Graf

Kategoria „plan miasta”

11	Krynica Zdrój, Muszyna i okolice	1:50 000	Agencja Wydawnicza WIT
12	Zduńska Wola	1:17 500	Wydawnictwo Kartograficzne MKart
13	Wrocław plus 8	1:20 000	Demart
14	Gniezno plus 3	1:20 000	Demart
15	Plan Lublina	1:15 000	Kartpol
16	Leszno - plan miasta	1:15 000	Eko-Graf

Kategoria „inne mapy podręczne lub ściennie”

17	Ellada – Greece	Ok. 1:2 342 000	Wydawnictwo Pergamena
18	Gliwice i powiat gliwicki	1:50 000	Urząd Marszałkowski Woj. Śląskiego
19	Walory przyrodnicze i kulturowe (komplet 4 map: Nadbużańskie Polesie i Podlasie; Małopolski Przełom Wisły; Roztocze Szczębrzeszyńskie i Tomaszowskie; Pojezierze Łęczyńsko-Włodawskie)	1:100 000 do 1:200 000	PTG Oddział Lubelski
20	Wyspa Wolin. Mapa geologiczno-turystyczna	1:50 000	Państwowy Instytut Geologiczny
21	Biomasa i biopaliwa. Zasoby i wykorzystanie w energetyce. Polska 2004.		Wydawnictwo GEA

W dniu 21. 04. 2005 r. wybrana zgodnie z regulaminem komisja konkursowa dokonała obliczenia głosów. Wyniki głosowania konkursie SKP są następujące:

1. W kategorii „mapa turystyczna” dwa I. miejsca ex aequo zajęły: „Lasy Janowskie” wydawnictwa Kartpol z Lublina i „Drawa – Jezioro Drawsko – Krzyż – Szlak kajakowy” wydawnictwa Eko-Graf z Wrocławia. III. Miejsce zajęła mapa „Kaszuby” wydawnictwa Demart.
2. W kategorii „plan miasta” zwyciężył „Plan Lublina” wydawnictwa Kartpol, II. miejsce zajęła mapa „Leszno – plan miasta” wydawnictwa Eko-Graf a III. miejsce uzyskała mapa „Gniezno plus 3” wydawnictwa Demart.
3. W kategorii „inne mapy podręczne lub ściennie” I miejsce uzyskał zestaw 4 map pod wspólnym tytułem „Walory przyrodnicze i kulturowe...”, wydanych przez Polskie Towarzystwo Geograficzne, Oddział w Lublinie. Dwa II. miejsca ex aequo zajęły mapy „Ellada – Greece” wydawnictwa Pergamena z Katowic oraz „Wyspa Wolin. Mapa geologiczno-turystyczna” wydana przez Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie.

„Nagroda Publiczności” przyznana została:

- w kategorii „mapa turystyczna” – zestawowi map „Tatry Polskie 3 w 1” Agencji Wydawniczej WiT z Piwnicznej;
- w kategorii „plan miasta” – mapie „Plan Lublina”
- w kategorii „inne mapy...” – zestawowi map „Walory przyrodnicze i kulturowe...”.

Zgodnie z regulaminem konkursu Wydawcy map, które zajęły I miejsca w konkursie SKP i które wyróżniono „Nagrodą Publiczności” otrzymują okolicznościowe plakietki oraz uzyskują prawo do zamieszczania na mapie lub przy niej informacji o uzyskanej nagrodzie przez okres trzech lat.

Wszystkim Wydawcom wyróżnionych map Zarząd Główny SKP serdecznie gratuluje i życzy publikacji kolejnych tytułów, które będą mogły ubiegać się o nagrody w następnych edycjach konkursu.

SPRAWY CZŁONKOWSKIE

Według stanu na dzień 18. 04. 2006 r. Stowarzyszenie nasze liczy 166 członków. Od ostatniej publikacji listy w listopadzie 2002 r. przybyło 14 nowych członków a ubyło 2. Należy się cieszyć z tak liczego grona, dzięki któremu Stowarzyszenie staje się faktyczną organizacją-reprezentantem naszego środowiska. Zarząd SKP wyraża jednak przekonanie, że liczba członków będzie nadal rosła i wciąż zachęcamy naszych rzeczywistych członków, aby zechcieli propagować nasze Stowarzyszenie w środowisku kartografów i przekonywać osoby niezdecydowane do wstąpienia w nasze szeregi. Pewnym bodźcem do tego może być notatka kol. Jerzego Ostrowskiego w niniejszym Biuletynie, w której pada porównanie liczebności naszego Stowarzyszenia z innymi, na pewno niekartograficznymi. Kartografów czynnych zawodowo, kartografów-hobbystów i innych sympatyków kartografii jest z pewnością o wiele więcej i w nich Zarząd Stowarzyszenia widzi swój dalszy rozwój.

LISTA CZŁONKÓW SKP Stan na dzień 18. kwietnia 2006 r.

L.p.	Nazwisko i imię	Nr ewidencyjny	Miejscowość
1.	Alexandrowicz Stanisław	1/99	Toruń
2.	Andrzejewska Maria	50/99	Warszawa
3.	Augustyniak Jacek	2/99	Warszawa
4.	Bac-Bronowicz Joanna	3/99	Wrocław
5.	Baranowski Marek	53/99	Warszawa
6.	Bernatowicz Joanna	115/2000	Warszawa
7.	Bilska Ewa	66/99	Warszawa
8.	Błądowski Jerzy	132/2000	Wrocław
9.	Borowicz Dorota	125/2000	Wrocław
10.	Brzóska Jolanta	81/99	Poznań
11.	Buczek Agnieszka	116/2000	Kraków
12.	Buczowski Krzysztof	139/2001	Warszawa
13.	Całka Henryka	87/2000	Warszawa
14.	Chelmiński Maciej	118/2000	Warszawa
15.	Chrobak Tadeusz	4/99	Kraków
16.	Cybulski Krzysztof	123/2000	Warszawa
17.	Czajka Witold	63/99	Zielona Góra
18.	Czajkowska Katarzyna	153/2002	Wrocław
19.	Czajkowska Małgorzata	156/2002	Warszawa
20.	Czarnecka Justyna	104/2000	Poznań
21.	Czerny Andrzej	54/99	Warszawa
22.	Derkowska Dorota	129/2000	Wrocław
23.	Dobrzyńska Danuta	107/2000	Poznań
24.	Duda Dorota	168/2005	Złocieniec
25.	Dukaczewski Dariusz	62/99	Warszawa
26.	Durajczyk-Starościak Ewa	145/2001	Wrocław

27.	Fagiewicz Katarzyna	79/99	Poznań
28.	Florek Elżbieta	133/2000	Słupsk
29.	Furdykoń Dariusz	158/2002	Lubań
30.	Galach Henryk	25/99	Warszawa
31.	Gawryszewski Andrzej	41/99	Warszawa
32.	Głażewski Andrzej	58/99	Warszawa
33.	Gołaski Janusz	33/99	Poznań
34.	Gotlib Dariusz	23/99	Warszawa
35.	Górski Henryk	5/99	Warszawa
36.	Górski Jacek	131/2000	Olsztyn
37.	Horodyski Bogdan	70/99	Warszawa
38.	Iwaniak Adam	31/99	Wrocław
39.	Janczar Ewa	165/2004	Warszawa
40.	Jankowska Ewa	138/2001	Warszawa
41.	Jankowski Wojciech	83/2000	Warszawa
42.	Janusiewicz Roman	6/99	Wrocław
43.	Jaranowska Barbara	77/99	Warszawa
44.	Joński Sławomir	117/2000	Warszawa
45.	Kacprzak Maria	46/99	Warszawa
46.	Kaczyński Andrzej	22/99	Warszawa
47.	Kaj Leszek	126/2000	Wrocław
48.	Kalamucki Krzysztof	7/99	Lublin
49.	Kamiński Jarosław	93/2000	Poznań
50.	Kamiński Zdzisław	56/99	Poznań
51.	Kaprowski Wiesław	60/99	Warszawa
52.	Karpińska Justyna	160/2004	Warszawa
53.	Kistowski Mariusz	136/2000	Gdańsk
54.	Klimczak Halina	28/99	Wrocław
55.	Klimko Ryszard	8/99	Słupsk
56.	Kliniewski Tadeusz Z.	39/99	Warszawa
57.	Kociuba Dagmara	69/99	Lublin
58.	Kokociński Przemysław	101/2000	Poznań
59.	Kołaczyński Stanisław	29/99	Gdynia
60.	Konias Andrzej	113/2000	Słupsk
61.	Kopka Joanna	159/2002	Warszawa
62.	Koralewska Izabela	109/2000	Poznań
63.	Korycka-Skorupa Jolanta	37/99	Warszawa
64.	Kościelska-Chmurko Małgorzata	73/9920	Warszawa
65.	Kowalski Grzegorz	100/2000	Łódź
66.	Kowalski Henryk	51/99	Warszawa
67.	Kowalski Paweł Jan	59/99	Warszawa
68.	Kozieł Zenon	65/99	Toruń

69.	Krauze-Tomczyk Izabella	9/99	Warszawa
70.	Krupski Jan	10/99	Wrocław
71.	Krzywicka-Blum Ewa	11/99	Wrocław
72.	Kuzemko Marcin	92/2000	Poznań
73.	Kuźmiuk Elżbieta	114/2000	Warszawa
74.	Laskowski Jan	38/99	Warszawa
75.	Leonowicz Anna	140/2001	Warszawa
76.	Lubarska Agnieszka	127/2000	Kamień Pomorski
77.	Ławniczak Radzym	78/99	Poznań
78.	Łopatto Janusz	85/2000	Warszawa
79.	Machowska Jolanta	47/99	Warszawa
80.	Macioch Andrzej	12/99	Warszawa
81.	Makowski Andrzej	13/99	Warszawa
82.	Malinowski Szymon Piotr	154/2002	Bielsko-Biała
83.	Mamet Hanna	97/2000	Poznań
84.	Marcinkowska Lidia	103/2000	Poznań
85.	Michalak Magdalena	102/2000	Poznań
86.	Mięgoć-Kowalska Beata	52/99	Warszawa
87.	Minorowicz Paweł	120/2000	Wrocław
88.	Momot Agnieszka	75/99	Warszawa
89.	Morawska Bogumiła	88/2000	Warszawa
90.	Mościbroda Jerzy	21/99	Lublin
91.	Najgrakowski Michał	35/99	Poznań
92.	Nakonieczna Iwona	144/2001	Wrocław
93.	Neytchev Pavel	61/99	Gdańsk
94.	Nowacki Tomasz	36/99	Warszawa
95.	Nowak-Ferdhus Elżbieta	82/2000	Wrocław
96.	Okonek Michał	34/99	Łódź
97.	Olczyk Mariusz	64/99	Warszawa
98.	Olszewski Robert	24/99	Warszawa
99.	Ostrowska Elżbieta	143/2001	Warszawa
100.	Ostrowski Jerzy	14/99	Warszawa
101.	Ostrowski Wiesław	40/99	Warszawa
102.	Owsianik Krzysztof	163/2004	Wrocław
103.	Pachniewicz Ewa	157/2002	Warszawa
104.	Pajkert Robert	146/2001	Wrocław
105.	Panasiuk Jan	15/99	Warszawa
106.	Parożyńska Beata	105/2000	Poznań
107.	Parzóch Joanna	164/2004	Wrocław
108.	Pasławski Jacek	30/99	Warszawa
109.	Pawlak Władysław	80/99	Wrocław
110.	Pelczar Maria	20/99	Gdańsk

111.	Pietrusiewicz Witold	150/2002	Warszawa
112.	Piotrowski Remigiusz	44/99	Warszawa
113.	Pitura Piotr	152/2002	Wrocław
114.	Pizoń Małgorzata	151/2002	Warszawa
115.	Poniży Lidia	76/99	Poznań
116.	Postek Stanisław	112/2000	Warszawa
117.	Prichacz Mateusz	86/2000	Wrocław
118.	Przyłuski Ludwik	67/99	Warszawa
119.	Pyka Krystian	147/2001	Kraków
120.	Romanowska Justyna	121/2000	Wrocław
121.	Roszczewska Monika	162/2004	Wrocław
122.	Rutkowski Jan	42/99	Warszawa
123.	Rzadkowski Wojciech	55/99	Warszawa
124.	Rzepecki Janusz	108/2000	Poznań
125.	Rzędowski Jan	142/2001	Warszawa
126.	Sieradzka-Kasprzak Jolanta	72/99	Warszawa
127.	Sikorska Krystyna	48/99	Warszawa
128.	Sirko Mieczysław	32/99	Lublin
129.	Siwek Jerzy	68/99	Warszawa
130.	Siwicki Michał	49/99	Warszawa
131.	Skorek Monika	128/2000	Częstochowa
132.	Sokolowski Jerzy	166/2004	Kraków
133.	Spallek Waldemar	124/2000	Wrocław
134.	Stankiewicz Michał	16/99	Warszawa
135.	Stelmach Małgorzata	96/2000	Poznań
136.	Stępień Zofia	26/99	Warszawa
137.	Suchanecka Grażyna	94/2000	Poznań
138.	Suchanecki Paweł	95/2000	Poznań
139.	Sworowski Czesław	45/99	Warszawa
140.	Szaniawska Lucyna	43/99	Warszawa
141.	Szewczuk Janusz	17/99	Kraków
142.	Sztolcman Jacek	71/99	Warszawa
143.	Szynkiewicz Ewa	167/2005	Wrocław
144.	Ścisły Marek	122/2000	Wrocław
145.	Świderski Grzegorz	137/2000	Łódź
146.	Talacha Jarosław	149/2002	Warszawa
147.	Tokarska Elżbieta	74/99	Warszawa
148.	Tomecki Janusz	90/2000	Białystok
149.	Tritt Małgorzata	98/2000	Poznań
150.	Trzmielewski Roman	119/2000	Kraków
151.	Uciechowska-Henska Barbara	106/2000	Poznań
152.	Weintrit Adam	141/2001	Gdynia

153.	Werner Piotr	110/2000	Warszawa
154.	Werner Wiesława	89/2000	Wrocław
155.	Wieczorek Marzena	155/2002	Warszawa
156.	Wieliczko Przemysław	57/99	Poznań
157.	Wiśniewska Emilia	91/2000	Warszawa
158.	Witański Henryk	27/99	Katowice
159.	Witecki Marek	84/2000	Warszawa
160.	Wojtysiak-Kotlarska Maria	161/2004	Warszawa
161.	Zalewski Wojciech	148/2002	Wrocław
162.	Zawiła-Niedźwiecki Tomasz	111/2000	Warszawa
163.	Zieliński Jerzy	99/2000	Katowice
164.	Ziólkowski Jan	135/2000	Gdańsk
165.	Żynda Stefan	18/99	Poznań
166.	Żyszkowska Wiesława	19/99	Wrocław

Z satysfakcją informujemy, że Polskie Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych im. E. Romera S.A. z Warszawy spełniło warunki dla uzyskania statusu członka wspierającego Stowarzyszenia Kartografów Polskich. Formalnego uznania statusu dokona Zarząd SKP w drodze uchwały na najbliższym zebraniu. Zarząd SKP składa Kierownictwu PPWK S.A. podziękowanie za okazane wsparcie i serdecznie wita zasłużone Przedsiębiorstwo wśród Członków Stowarzyszenia.

SKŁADKI CZŁONKOWSKIE W 2006 ROKU

Zarząd Główny Stowarzyszenia Kartografów Polskich kolejny rok z rządu zdecydował o utrzymaniu składek członkowskich na dotychczasowym poziomie. Składka członkowska dla członków zwyczajnych **wynosi nadal 60,00 zł** (sześćdziesiąt zł.) rocznie. Członkowie zwyczajni po raz pierwszy wstępujący do SKP opłacają także jednorazowo **wpisowe** w wysokości **20,00 zł.** (dwadzieścia zł.). Opłaty te dotyczą wszystkich członków, oprócz osób powyżej 70 lat życia. Składka ulgowa dla uprawnionych członków **wynosi 30,00 zł** (trzydzieści zł.).

Składki członkowskie oraz wpłaty Członków wspierających są jedynym źródłem finansowania bieżącej działalności. Na początku roku 2006 po raz kolejny Zarząd SKP został zmuszony do wystosowania indywidualnych listów przypominających o tym obowiązku. W roku 2005 sytuacja uległa znikomej poprawie, ale nadal szereg osób nie uregulowało składek. Wśród nich są i takie, które jeszcze nie opłaciły żadnej składki. W tej sytuacji Zarząd SKP zaproponował członkom mającym zaległości powyżej 300,00 zł. rozłożenie spłaty tego zadłużenia na dwie raty – 1. rata – do czerwca 2006 r., 2. rata – do listopada 2006 r. Jest to konieczne wobec zbliżającego się upływu kadencji Zarządu i zebrania sprawozdawczo-wyborczego na początku przyszłego roku – do tego czasu będziemy zmuszeni przeprowadzić weryfikację stanu członkostwa w Stowarzyszeniu. Ten problem został przedstawiony w liście, który na początku lutego br. przesłaliśmy imiennie członkom, których dotyczy opłacanie składek.

Przypominamy nowy numer konta bankowego:

Stowarzyszenie Kartografów Polskich we Wrocławiu

50 1020 5242 0000 2102 0129 2234

IN MEMORIAM

Mgr Sabina Bujno
(1939–2005)

Po długiej i ciężkiej chorobie, 14 października 2005 r. zmarła w Warszawie mgr Sabina Bujno, która całe swoje zawodowe życie związała z Państwowym (od 1991 r. Polskim) Przedsiębiorstwem Wydawnictw Kartograficznych.

Urodzona 12 listopada 1939 r. w Warszawie, była absolwentką Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie w 1963 r. uzyskała tytuł magistra geografii na podstawie pracy „Zmiany ludnościowe we Francji po I wojnie światowej”. Po skończeniu studiów, 1 listopada 1963 r. rozpoczęła pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych. Po odbyciu rocznego stażu była przez wiele lat sumiennym, wyróżniającym się pracownikiem początkowo na stanowisku kartografa-redaktora, później specjalisty ds. kontroli jakości. Uczestniczyła w opracowaniu najważniejszych pozycji kartograficznych tego przedsiębiorstwa: *Powszechnego atlasu świata*, *Atlasu geograficznego dla VI–VIII klasy*, *Atlasu geograficznego Polski*, *Popularnego atlasu świata* oraz *Geograficznego atlasu świata*.

W 1991 r. objęła stanowisko kierownika Redakcji Map Szkolnych. Przez następnych 7 lat inicjowała i nadzorowała prace związane z opracowywaniem, redakcją i przygotowaniem do druku map i atlasów szkolnych.

Mgr Sabina Bujno traktowała działalność kartograficzną jako pracę twórczą, stawiając zarówno sobie, jak i swoim współpracownikom i podwładnym wysokie wymagania zarówno jeśli chodzi o poprawność merytoryczną opracowywanych zagadnień, jak i formę ich graficznej prezentacji. Jej duża wiedza, pracowitość i umiejętność kierowania zespołem sprawiały, że praca w redakcji owocowała rosnącą liczbą wydawanych map i atlasów. Wtedy to, dzięki ogromnemu zaangażowaniu Zmarłej, zakończono prace nad *Geograficznym atlasem Polski dla klasy 8 i szkół średnich*. Z jej również inicjatywy powstał projekt opracowania i wydania nowych atlasów geograficznych przeznaczonych dla uczniów zreformowanych szkół średnich: *Gimnazjalnego atlasu geograficznego* i *Atlasu geograficznego. Świat – Liceum*. Warto również wspomnieć o udziale Zmarłej w pracach nad *Szkolnym atlasem świata* wydanym wspólnie przez PPWK i WSiP oraz o atlasie *Świat – atlas geograficzny z częścią encyklopedyczną*. Również pod jej kierownictwem opracowano oryginalną koncepcję serii nowych ściennych map gospodarczych kontynentów. Ostatnią mapą, którą mgr Sabina Bujno opracowała przed przejściem na emeryturę, była mapa ścienna *Polska. Ochrona przyrody*. W 1999 r., po 36 latach nienagannej, sumiennej pracy, przeszła na emeryturę.

Jej pogodna, mimo kłopotów ze zdrowiem w ostatnich latach życia, postawa długo pozostała w pamięci wszystkich, którzy ją osobiście znali. Na Cmentarzu Północnym żegnało śp. Sabinę Bujno liczne grono dawnych współpracowników. Pozostawiła po sobie bardzo serdeczną pamięć i szczerzy szacunek.

Leszek Glinka (Warszawa)

**KONKURS STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH
„MAPA ROKU 2005”**

Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich z siedzibą we Wrocławiu ogłasza VI edycję konkursu „Mapa Roku 2005”. Konkurs dostępny jest dla wszystkich Wydawców.

Warunki uczestnictwa w Konkursie:

1. Konkurs organizowany jest w pięciu kategoriach:
  - a/ „mapa turystyczna”,
  - b/ „plan miasta”,
  - c/ „szkolna mapa ścienna”,
  - d/ „inne mapy podręczne lub ścienne”
  - e/ „Najgorsza Mapa Roku”.
2. W każdej kategorii Wydawnictwo może zgłosić maksymalnie dwa tytuły.
3. W konkursie mogą uczestniczyć wyłącznie **oryginalne opracowania polskich wydawców**.
4. Każdy tytuł z kategorii *a, b, c i d* należy nadesłać w dwóch egzemplarzach na podany niżej adres we Wrocławiu. Jeśli mapa jest jednostronna, wystarczy jeden egzemplarz.
5. Szkolne mapy ściene powinny spełniać jednocześnie **następujące warunki: redakcyjne wymagania stawiane takim mapom, odpowiadać podstawom programowym z zakresu geografii lub historii, posiadać klauzulę dopuszczenia przez MENiS / MEiN do użytku szkolnego i być oprawione w walki z zawieszka. Inne mapy ściene powinny spełniać wymagania redakcyjne i oprawy.**
6. Zgłoszone mapy i plany miast powinny być wydane w okresie **od 01.01.2005 r. do 31.12.2005 r. Rok wydania powinien być umieszczony na mapie. Mapa winna zawierać numer ISBN.**
7. Do konkursu **nie mogą być zgłaszane tytuły uczestniczące w poprzednich konkursach „Mapa Roku”** i ich wznowienia. Dopuszczalne jest zgłoszenie map o takich samych tytułach, lecz wykonanych od początku i posiadających cechy oryginalnego, nowego opracowania.
8. W konkursie nie mogą uczestniczyć mapy **zawierające reklamy o ogólnej powierzchni powyżej 3 dcm²** (na awersie i rewersie mapy łącznie).
9. Konkurs w danej kategorii odbędzie się, gdy zostanie zgłoszonych **minimum 4 tytuły** (w tej kategorii).
10. Termin zgłaszania map do konkursu upływa **7. kwietnia 2006 r.**
11. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi podczas XV Szkoły Kartograficznej w Książu k. Wałbrzycha, w dniu 27. 04. 2006 r.
12. Mapy zgłaszane do konkursu powinny być opublikowane na stronach internetowych wydawnictw, a przypadku ich braku Stowarzyszenie Kartografów Polskich udostępni swoje strony dla takiej publikacji. Publikacja dotyczy tylko fragmentu strony mapowej formatu A4 zeskanowanego w rozdzielczości 72 dpi i w skali 1:1, w formacie *.jpg i wielkości 1024 x 768 pikseli. W drugim pliku powinny być pokazane: okładka lub tytuł mapy (mapy ściene i inne) i stopka wydawnicza, w minimalnej wielkości umożliwiającej odczytanie informacji z obrazu
13. W miarę napływania zgłoszeń będą one sukcesywnie publikowane na stronie internetowej Stowarzyszenia.
14. Uczestnictwo w konkursie jest bezpłatne.
15. Mapy po konkursie pozostają w Zarządzie Głównym SKP.
16. W kategorii *e* – „Najgorsza Mapa Roku” zgłoszenie może przysłać każdy członek Stowarzyszenia, wydawnictwo lub osoba prywatna zajmująca się zawodowo lub hobbystycznie mapami. Do zgłoszenia należy dołączyć maksymalnie 10 zdań uzasadnienia oraz 1 egzemplarz mapy lub wskazanie dotyczące możliwości jej zakupienia lub otrzymania. Listowne

zgłoszenie musi być opatrzone imieniem i nazwiskiem zgłaszającego oraz miejscem pracy (tylko nazwa instytucji). Dane osobowe będą wykorzystywane i przetwarzane wyłącznie na potrzeby konkursu i nie będą udostępniane osobom trzecim.

Organizator konkursu – Zarząd Główny SKP – zastrzega sobie prawo do dopuszczenia lub odrzucenia mapy z konkursu. W takim przypadku Wydawca zostanie o tym powiadomiony pisemnie z podanymi przyczynami takiej decyzji.

Sposób rozstrzygnięcia Konkursu:

Konkurs zostanie rozstrzygnięty przez tajne głosowanie członków Stowarzyszenia Kartografów Polskich uczestniczących w XV Szkole Kartograficznej w Wałbrzychu – Zamek Książ, w dniach 25-27 kwietnia 2006 r.

Przewiduje się także równoległe tajne głosowanie osób nie będących członkami SKP. W jego wyniku zostanie wyłoniona tylko jedna mapa zwycięska w danej kategorii i wyróżniona honorową „Nagrodą Publiczności”.

Nagrody:

Nagrodzone publikacje otrzymają tytuł „**Mapa Roku 2005**” oraz plakietkę honorową. Miejsca I-III w trzech kategoriach otrzymują przez trzy lata możliwość umieszczania znaczka SKP z informacją o nagrodzie.

Mapy wyróżnione „Nagrodą Publiczności” otrzymają na okres trzech lat prawo umieszczania na mapie (lub przy niej) informacji: „**Nagroda Publiczności w Konkursie „Mapa Roku” 2005 Stowarzyszenia Kartografów Polskich**”.

Tytuł Mapy Roku i Nagroda Publiczności są niezależne i mogą przypaść temu samemu tytułowi. W kategorii „Najgorsza Mapa Roku” zostanie przyznany specjalny dyplom.

Wyniki Konkursu będą opublikowane w „Polskim Przeglądzie Kartograficznym”, „Biuletynie SKP” oraz na stronie internetowej SKP, a także w miarę możliwości w innych mediach.

Mapy konkursowe należy przysłać na adres:

Dr Jan Krupski
Uniwersytet Wrocławski
Instytut Geografii i Rozwoju Regionalnego
Zakład Kartografii
Pl. Uniwersytecki 1 50-137 Wrocław

Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich

Wrocław, 1. lutego 2006 r.

Z wielką przyjemnością komunikujemy, że obecna edycja konkursu „Mapa Roku 2005”, podobnie jak poprzednia, odbywa się pod honorowym patronatem

Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Głównego Geodety Kraju
Jerzego Albina

Podtrzymanie honorowego patronatu przez Pana Prezesa nad tym konkursem dowodzi docenienia roli konkursu dla podnoszenia jakości publikowanych map i promowania polskiej kartografii. Dla wydawców map, które zajmą 1. miejsca w swoich kategoriach zostały ufundowane nagrody w postaci „Atlasu Rzeczypospolitej Polskiej”

ZGŁOSZENIA MAP DO KONKURSU „MAPA ROKU 2005”

Kategoria: mapa turystyczna

Lp.	Tytuł	Skala	Wydawca
1.	Bieszczady 2 w 1.(Bieszczady Wysokie, Bieszczady Niskie). Mapa turystyczna	1:50 000	Agencja WiT, Piwniczna
2.	Mazury (zestaw 3 map: część północna, część środkowa, część południowa). Mapa turystyczna	1:50 000	Pietruska & Mierkiewicz, Poznań
3.	Park krajobrazowy Góry Opawskie. Mapa turystyczna	1:25 000	Usługi kartograficzne Andrzej Mały, Opole
4.	Drawieński Park Narodowy. Mapa turystyczna	1:50 000	Eko-Graf, Wrocław
5.	Bałtów. W krainie dinozaurów. Mapa turystyczna	1:25 000	Kartpol, Lublin
6.	Tatry polskie i słowackie 2w1. (1) Tatry Zachodnie, (2) Tatry Wysokie i Bielskie.	1:30 000	ExpressMap Polska, Warszawa
7.	Gmina Klucze. Mapa turystyczna	1:25 000	DAUNPOL, Warszawa
8.	Region dolnośląski. Mapa turystyczno-drogowa	1:280 000	DAUNPOL, Warszawa

kategoria: plan miasta

Lp.	Tytuł	Skala	Wydawca
9.	Radom. Plan miasta	1:20 000	ExpressMap Polska, Warszawa
10.	Kalisz (1), Ostrów Wlkp. (2), Krotoszyn (3). Plan miasta	1:15 000 1:14 000 1:20 000	DAUNPOL, Warszawa
11.	Malbork. Plan miasta	1:11 000	DAUNPOL, Warszawa
12.	Plan Warszawy dla niewidomych i niedowidzących	1:25 000	GUGiK, Warszawa

kategoria: szkolna mapa ścienna

Lp.	Tytuł	Skala	Wydawca
13.	Świat na progu XXI wieku. Osiągnięcia / Zagrożenia	1:24 000 000	Nowa Era, Warszawa
14.	Świat. Ukształtowanie powierzchni / mapa do ćwiczeń	1:19 000 000	Nowa Era, Warszawa

Kategoria: inne mapy podręczne i ścienna

Lp.	Tytuł	Skala	Wydawca
15.	Mapa świata	ok. 1:39 M	Pergamena, Katowice
16.	Polska. Skarby przyrody / Skarby kultury	1:700 000	Nowa Era, Warszawa
17.	Polska. Nasza ojczyzna / Województwa	1:750 000	Nowa Era, Warszawa
18.	Gdańsk. Map&guide, top 20	1:20 000	DAUNPOL, Warszawa
19.	Jan Paweł II w Polsce. Mapa pielgrzymek	brak podanej skali (ok.1:1M)	DAUNPOL, Warszawa
20.	Mapa topo.TBD, Warszawa-Śródmieście N-34-139-A-c-1	1:10 000	GUGiK, Warszawa
21.	Mapa zoologiczna Polski, Śrem N-33-143-C	1:50 000	GUGiK, Warszawa

Już teraz anonsujemy, że kolejna edycja konkursu „Mapa Roku 2006” odbędzie się podczas II Zawodowej Konferencji SKP w listopadzie br. Bliższe szczegóły podamy wkrótce.

OKRĄGLE ROCZNICE W KARTOGRAFII POLSKIEJ W 2006 ROKU

Już po raz czwarty publikujemy w „Biuletynie SKP” zestawienie okrągłych rocznic, jakie przypadają w kolejnym roku kalendarzowym, z podziałem na rocznice urodzin lub śmierci osób zasłużonych dla naszej dyscypliny, powołania albo przekształcenia ważnych instytucji i organizacji oraz ukazania się na rynku zasługujących na przypomnienie publikacji kartograficznych. Zostało ono przygotowane, podobnie jak poprzednie, w celu „odświeżenia” naszej pamięci o osobach i faktach z niezbyt odległej przeszłości polskiej kartografii (głównie z ostatnich dwóch stuleci). Obserwując jej dzisiejszy poziom i kondycję warto sobie uświadomić, że jest ona przede wszystkim rezultatem decyzji i działań, podejmowanych przez często już od dawna nieżyjących poprzedników.

1. Personalia

230 lat temu, w 1776 r.

- urodził się Juliusz Kolberg, geodeta i kartograf, profesor Uniwersytetu Warszawskiego, autor atlasu i map Królestwa Polskiego (zm. w 1831 r.).

220 lat temu, w 1786 r.

- urodził się Joachim Lelewel, historyk, profesor uniwersytetów w Wilnie i Warszawie, autor dziesięciu atlasów historycznych (zm. w 1861 r.).

120 lat temu, w 1886 r.

- zmarł Alojzy Alth, geolog, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, autor map geologicznych i mapy hipsometrycznej Galicji (ur. w 1819 r.).

110 lat temu, w 1896 r.

- urodził się Bronisław Słupczyński, topograf wojskowy, oficer WIG, po wojnie dyrektor Oficerskiej Szkoły Topografów w Jeleniej Górze, autor podręcznika *Terenoznawstwo* i artykułów z zakresu topografii (zm. w 1964 r.).

90 lat temu, w 1916 r.

- urodził się Rajmund Galon, geomorfolog, profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, współautor koncepcji szczegółowego kartowania geomorfologicznego, map geomorfologicznych i skryptu *Siatki kartograficzne* (zm. w 1986 r.),
- zmarł Bronisław Gustawicz, nauczyciel geografii i matematyki w szkołach średnich Krakowa i Żywca, autor polskich wersji austriackich atlasów szkolnych oraz artykułów z zakresu kartografii (ur. w 1825 r.),
- urodził się Wojciech Trzebiński, archiwista, historyk kartografii, współautor *Centralnego katalogu zbiorów kartograficznych w Polsce* (z. 5 i 6) oraz katalogów dawnych miast (zm. w 1993 r.),
- urodził się Wojciech Walczak, geograf, profesor Uniwersytetu Wrocławskiego, autor map ogólnogeograficznych i turystycznych (zm. w 1984 r.).

80 lat temu, w 1926 r.

- zmarł Stanisław Majerski, nauczyciel szkół średnich we Lwowie, autor map szkolnych Galicji i ziem polskich (ur. w 1852 r.),
- szefem Wojskowego Instytutu Geograficznego został mianowany płk. Józef Kreutzinger, wykładowca topografii w Wyższej Szkole Wojennej w Rembertowie, reorganizator WIG (zm. w 1939 r.),

- urodził się Józef Babicz, historyk geografii i kartografii, profesor w Instytucie Historii Nauki PAN, autor ok. 80 publikacji z zakresu historii kartografii (zm. w 2005 r.),
- urodził się Kazimierz Michalik, kartograf, profesor – kierownik Zakładu Kartografii Politechniki Warszawskiej (zm. w 2005 r.),
- urodził się Jan Panasiuk, specjalista w dziedzinie kartografii matematycznej, profesor w Zakładzie Kartografii Politechniki Warszawskiej,
- urodził się Edward Schnayder, historyk kartografii, kierownik Oddziału Zbiorów Kartograficznych Biblioteki Jagiellońskiej (zm. w 2001 r.),
- urodził się Stefan Żmuda, geograf i kartograf, profesor AWF w Krakowie współautor *Atlasu województwa katowickiego*, autor artykułów z zakresu kartografii.

75 lat temu, w 1931 r.

- urodził się Andrzej Makowski, kartograf, profesor – kierownik Zakładu Kartografii Politechniki Warszawskiej, przewodniczący Komitetu Narodowego ds. MAK,
- urodził się Władysław Pawlak, geograf kartograf, profesor – kierownik Zakładu Kartografii Uniwersytetu Wrocławskiego, redaktor *Atlasu Śląska Dolnego i Opolskiego*, inicjator i dyrektor popularnych szkół kartograficznych.

50 lat temu, w 1956 r.

- zmarł Stanisław Korbel, geograf i kartograf, wykładowca w Instytucie Geografii Uniwersytetu Jagiellońskiego, autor atlasów szkolnych oraz skryptu *Kurs kartografii* (ur. w 1882 r.).

30 lat temu, w 1976 r.

- prof. Lech Ratajski został wybrany po raz drugi wiceprezydentem Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej.

25 lat temu, w 1981 r.

- zmarł Franciszek Uhorczak, geograf i kartograf, profesor – organizator i kierownik Zakładu Kartografii UMCS w Lublinie, pierwszy redaktor naczelny powojennego „Polskiego Przeglądu Kartograficznego” (ur. 105 lat temu – w 1901 r.).

20 lat temu, w 1986 r.

- zmarł Stanisław Pietkiewicz, geograf i kartograf, profesor – organizator i pierwszy kierownik Katedry Kartografii Uniwersytetu Warszawskiego, członek honorowy Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej,
- zginęła tragicznie Joanna Lewandowska-Smoleńska, kartografka, ceniony pracownik Redakcji Kartograficznej w Przedsiębiorstwie Eksportu Geodezji i Kartografii „Geokart” (ur. w 1959 r.).

10 lat temu, w 1996 r.

- zmarł Bogodar Winid, geograf, profesor – kierownik Katedry Kartografii UW, współautor podręcznika *Kartografia ekonomiczna* (ur. w 1922 r.),
- dr hab. Jacek Paślowski z Katedry Kartografii UW został redaktorem naczelnym „Polskiego Przeglądu Kartograficznego”.

II. Instytucje i organizacje kartograficzne

60 lat temu, w 1946 r.

- wznowiła działalność wydawniczą we Wrocławiu przeniesiona ze Lwowa zaśluzona spółka akcyjna „Książnica-Atlas”.

55 lat temu, w 1951 r.

- zostało utworzone Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych, działające w tej formie do 1991 r.

- 40** lat temu, w 1966 r.
- ogólnopolska Sekcja Kartograficzna Polskiego Towarzystwa Geograficznego, będąca nieformalną federacją sekcji oddziałowych w Warszawie, Wrocławiu i Lublinie, została przekształcona w Komisję Kartograficzną PTG.
- 30** lat temu, w 1976 r.
- został powołany Komitet Doradczy do spraw Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej przy Instytucie Geodezji i Kartografii,
  - Komisja Kartograficzna PTG oraz Instytut Geografii Uniwersytetu Warszawskiego wystąpiły do Prezesa GUGiK z oficjalną propozycją podjęcia się przez Polskę zorganizowania w 1982 r. XI Międzynarodowej Konferencji Kartograficznej.
- 20** lat temu, w 1986 r.
- został powołany na swoją ostatnią (niepełną) kadencję Komitet do Spraw Kartografii Ogólnej przy Prezesie Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii,
  - we Wrocławiu odbyły się uroczyste obchody 40-lecia polskiej kartografii na Ziemiach Zachodnich.
- 15** lat temu, w 1991 r.
- została rozwiązana Redakcja Kartograficzna w Przedsiębiorstwie Eksportu Geodezji i Kartografii „Geokart”,
  - zostało utworzone Centrum Informacji o Środowisku GRID-Warszawa.

III. Publikacje kartograficzne

- 180** lat temu, w 1826 r.
- zaczął się ukazywać *Atlas Królestwa Polskiego* Juliusza Kolberga, złożony z 8 map województw.
- 160** lat temu, w 1846 r.
- ukazała się w Warszawie *Mappografia dawnej Polski* Edwarda Rastawickiego, pierwszy spis map przedrozbiorowej Rzeczypospolitej.
- 90** lat temu, w 1916 r.
- ukazał się *Geograficzno-statystyczny atlas Polski* Eugeniusza Romera.
- 85** lat temu, w 1921 r.
- ukazał się *Polski atlas kongresowy* Eugeniusza Romera,
  - ukazała się *Polska kartografia wojskowa* Bolesława Olszewicza, wydana w Warszawie przez Główną Księgarnię Wojskową.
- 80** lat temu, w 1926 r.
- ukazał się podręcznik Teofila Szumańskiego *Zasady kartografii. Siatki kartograficzne*, wydany przez „Książnicę-Atlas” we Lwowie,
  - ukazała się mapa typów kształtu wsi w Polsce autorstwa Bogdana Zaborskiego, załączona do jego pracy *O kształtach wsi w Polsce*.
- 60** lat temu, w 1946 r.
- ukazało się we Wrocławiu pierwsze powojenne, XIV wydanie *Małego atlasu Geograficznego* Eugeniusza Romera.
- 50** lat temu, w 1956 r.
- ukazało się pierwsze wydanie ściennej *Mapy Polski* 1:500 000, tzw. biurowej, opracowanej w PPWK, prekursorce popularnej do dziś mapy administracyjnej w tej skali,
  - ukazała się 14-arkuszowa *Mapa krajoznawcza Polski* w skali ok. 1:550 000, opracowana i wydana przez PPWK.

- 45 lat temu, w 1961 r.**
- ukazał się *Atlas kartowania form terenu Polski*, opracowany pod redakcją F. Piątkowskiego i wydany przez PPWK.
- 40 lat temu, w 1966 r.**
- ukazało się pierwsze wydanie atlasu dla szkół średnich pt. *Polska. Atlas geograficzny*, opracowanego i opublikowanego przez PPWK, który zastąpił atlas Michała Janiszewskiego,
  - ukazał się pierwszy zeszyt, przedstawiający woj. lubelskie, seryjnego *Atlasu historycznego Polski. Mapy szczegółowe XVI wieku*, opracowywanego w Instytucie Historii PAN,
  - ukazało się dziewięć pierwszych arkuszy (z siedemnastu przydzielonych Polsce) międzynarodowej *Mapy Świata 1:2 500 000*, wydawanej z inicjatywy Węgier przez ówczesne tzw. kraje socjalistyczne,
  - ukazała się ważna rozprawa Janusza Gołaskiego *Opracowanie nazw na mapach wielkoskalowych. Toponomastyka kartograficzna*, wydana przez PPWK.
- 30 lat temu, w 1976 r.**
- ukazał się pierwszy tom okolicznościowego wydawnictwa seryjnego w j. angielskim „The Polish Cartography” przygotowany z inicjatywy redakcji „Polskiego Przeglądu Kartograficznego” na VIII Międzynarodową Konferencję Kartograficzną w Moskwie,
  - ukazało się pierwsze wydanie wielokrotnie później wznawianego *Popularnego atlasu świata* PPWK.
- 20 lat temu, w 1986 r.**
- ukazały się dwie pierwsze mapy dla niewidomych i słabowidzących (fizyczna i administracyjna mapa Polski w skali 1:1 500 000), opracowane i wydane przez PPWK,
  - zostały powołane Komitet Organizacyjny i Rada Naukowa narodowego *Atlasu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej*, wydanego ostatecznie w latach 1993–1998 jako *Atlas Rzeczypospolitej Polskiej*.
- 10 lat temu, w 1996 r.**
- ukazał się obszerny katalog *Plany miast w polskich archiwach państwowych*, opracowany pod kierunkiem Andrzeja Tomczaka i wydany przez Naczelną Dyрекcję Archiwów Państwowych.
- 5 lat temu, w 1996 r.**
- ukazał się ostatni, 151 arkusz wydania turystycznego *Mapy topograficznej Polski 1:100 000*, publikowanej od 1993 r. wspólnie przez Zarząd Topograficzny SG WP, PPGK i WZKart.

W tegorocznym zestawieniu warto zwrócić uwagę na wyjątkową kumulację faktów „personalnych” odnoszących się do roku 1926, w tym aż pięciu 80-leci urodzin oraz na ważne dla międzynarodowej pozycji polskiej kartografii decyzje podjęte w roku 1976. Jeśli chodzi zaś o „jubileusze” ważnych publikacji, to w tej dziedzinie na szczególne przypomnienie i refleksję zasługuje wydany 90 lat temu *Geograficzno-statystyczny atlas Polski* Eugeniusza Romera – niedościgniony przykład genialnego użycia produktu naszej dyscypliny jako narzędzia w walce o tak długo oczekiwaną niepodległość kraju.

Jerzy Ostrowski (Warszawa)

STOWARZYSZENIE KARTOGRAFÓW POLSKICH HASŁEM W „WIELKIEJ ENCYKLOPEDII PWN”

Zapewne żadnemu z członków naszego Stowarzyszenia nie przyszło do głowy, aby zainteresować się, czy to młode, ale prężne „zrzeszenie zawodowe i naukowo-techniczne” (jak je określa statut) zostało uwzględnione, a jeśli tak – to co o nim napisano w największej polskiej encyklopedii uniwersalnej, niedawno zakończonej 31-tomowej *Wielkiej Encyklopedii PWN*. Tymczasem w 26 tomie tego monumentalnego dzieła (z hasłami Starnowski – śliwy), wydanym na początku 2005 roku, wśród 57 wybranych stowarzyszeń, zarówno współczesnych, jak i działających w Polsce w przeszłości, na stronie 104 znajdujemy również hasło „Stowarzyszenie Kartografów Polskich”. Ten krótki, liczący nieco ponad 7 wierszy tekst przytaczam tu w całości:

„Stowarzyszenie Kartografów Polskich (SKP), organizacja zrzeszająca praktyków (gł. redaktorów i wydawców map) i teoretyków kartografii, zał. 1999, z siedzibą we Wrocławiu; organizuje ogólnopol. konferencje zawodowe, sympozja nauk. oraz doroczne wystawy kartograficzne i konkursy Mapa Roku (w 3 kategoriach); współpracuje z Gł. Urzędem Geodezji i Kartografii i pokrewnymi stowarzyszeniami nauk.-techn.; wydaje „Biuletyn SKP” (półrocznik).”

Warto zaznaczyć, że spośród uwzględnionych tu stowarzyszeń, w tym 20 stowarzyszeń zawodowych, SKP jest zarówno najmłodsze jak i najmniej liczne, a znalazło się w tym szacownym gronie niejako „na wyrost”. Udało się bowiem przekonać odpowiednią redakcję w Wydawnictwie Naukowym PWN, że nasze stowarzyszenie bezwzględnie zasługuje na hasło w encyklopedii, skupia ono bowiem specjalistów z niezwykle ważnej, wręcz kluczowej dla rozwoju naszego kraju i narodu dziedziny, a ponadto jest to organizacja niezwykle dynamiczna, która już wkrótce zwielokrotni liczbę członków, zamierzających aktywnie działać w kilku oddziałach terenowych, sekcjach i grupach roboczych, a także reprezentować Polskę na forum międzynarodowym. Nie obyło się, co prawda, bez skrócenia pierwotnego tekstu hasła (co było zresztą regułą przy redagowaniu tej encyklopedii) – m.in. usunięto informację, że SKP jest organizacją społeczną o charakterze zawodowym i naukowo-technicznym oraz że jej przewodniczącą od 1999 r. jest dr inż. Joanna Bac-Bronowicz. I jeszcze na koniec spostrzeżenie: z hasłem poświęconym SKP sąsiadują hasła: „Stowarzyszenie Hodowców Kotów Rasowych w Polsce” (1100 członków w 16 oddziałach) oraz „Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego” (zrzeszające 4520 członków).

Jerzy Ostrowski (Warszawa)

OSOBLIWE REKORDY W POLSKIM PIŚMIENICTWIE KARTOGRAFICZNYM

Penetrując systematycznie od ponad czterdziestu lat polską twórczość kartograficzną nie w formie atlasów i map, lecz podręczników, artykułów, recenzji i tym podobnych przekazów „pisanych”, spotykam się od czasu do czasu z różnymi osobliwościami, a nawet rekordowymi „wyczynami” autorów, o których warto tu poinformować. Dwa takie przedziwne rekordy pojawiły się w naszym piśmiennictwie kartograficznym w 2004 roku – oba w publikacjach z zakresu dość egzotycznych dla nas działów kartografii tematycznej.

Pierwszy możemy podziwiać w interesującej monografii *Polskie atlasy dialektologiczne i etnograficzne* Jerzego Reichana i Kazimierza Woźniaka, opublikowanej przez krakowskie Wydawnictwo Lexis i recenzowanej w numerze 3 tomu 37 (2005) „Polskiego Przeglądu Kartograficznego”. Otóż w tym obszernym, liczącym 496 stron tomie znajduje się tabela zatytułowana „Tematyczny indeks zagadnień i desygnatów na mapach atlasów gwar polskich

i atlasów etnograficznych”. Tabela ta zajmuje aż 366 stron, czyli 67% całej pracy i gdyby nie była rozczłonkowana na tylu stronach, lecz dołączona np. w formie wklejki na jednym składanym arkuszu, to miałaby ona długość ponad 7 metrów, co jest być może rekordem nie tylko w kartograficznej i nie tylko w polskiej literaturze naukowej.

Drugi osobliwy rekord jest zupełnie innej natury. Oto w drugim tomie wydawanej przez Polską Akademię Umiejętności w Krakowie nowej serii „Prace Komisji Paleogeografii Czwartorzędu PAU” ukazał się artykuł pt. *Mapy izopolowe późnego glacjału i holocenu Polski. Historia i aktualny stan badań*, dotyczący map przedstawiających – jak wiadomo – zawartość pyłku danego taksonu roślinnego w badanej warstwie geologicznej za pomocą tzw. izopoli (wprowadzonych przez prof. W. Szafera), tj. linii łączących punkty, w których występuje taka sama ilość pyłku w tym samym czasie. Artykuł liczy w sumie trzy i pół strony formatu B5, z czego pierwszą zajmuje (oprócz tytułu i trzywierszowego angielskiego „abstraktu”) w połowie lista jego autorów, a w połowie lista instytucji naukowych, w których pracują; strony druga i trzecia to 25 wierszy zasadniczego tekstu, reprodukcje siedmiu małych mapek Polski (właśnie tych izopolowych) oraz wykaz 7 pozycji literatury. Rzecz w tym, że ów miniaturowy, jak widać, artykułik firmuje ni mniej ni więcej tylko 27 autorów, na każdego z nich przypada zatem zaledwie 0,93 linijki tekstu! Jest to zapewne skrajny przykład nierzadkiej w naszej nauce patologii, kiedy to takie „współautorstwo” jest wykorzystywane w różnych sprawozdaniach instytucji naukowych i zestawieniach dorobku wielu naukowców.

Dla kontrastu spróbujmy sięgnąć nieco w przeszłość, aby przytoczyć coś wręcz przeciwnego, mianowicie najobszerniejszy opublikowany polski tekst z zakresu kartografii, firmowany przez jednego autora. Otóż taki rekord w naszej literaturze należy niewątpliwie do zmarłego niedawno prof. Bogdana Falińskiego, którego trzynomowy podręcznik *Kartografia geobotaniczna*, wydany przez PPWK w latach 1990 i 1991, liczy w sumie 922 strony. Nieco obszerniejsza od niego jest tylko *Kartografia geologiczna* wydana w czterech tomach w latach 1988–1990, licząca 941 stron, ale jest to zbiorowa praca aż 12 autorów.

Rekordzistą jeśli chodzi o zwięzłość publikowanych tekstów z zakresu naszej dyscypliny jest natomiast w Polsce prof. Józef Wąsowicz, autor prawie siedmiuset recenzji w przedwojennym, lwowskim „Polskim Przeglądzie Kartograficznym”. Obok kilkunastu recenzji są wśród nich adnotacje parozdaniowe, ale niepodważalnym rekordem jest jego opinia o mapie *Koleje Rzeczypospolitej Polskiej* W. Groszka, zamieszczona w roczniku 6 (1928), nr 23/24, ograniczająca się do stwierdzenia: „Dobra i bogata w treść mapka”. Skoro zaś mowa o skrajnym przypadku zwięzłości tekstu, to na zakończenie przytoczę jeszcze spotkany wiele lat temu być może rekord wszechczasów, co prawda nie w publikacji z dziedziny kartografii, ale bliskiego nam reportażu geograficznego. Mianowicie w bardzo interesującej, wydanej w 1961 r. książce o Indonezji pt. *Tam gdzie pieprz rośnie. Reportaż z trzech tysięcy wysp*, jej autor Wiesław Górnicki (późniejszy doradca generała W. Jaruzelskiego) treść jednego z rozdziałów Dotyczących wyspy Bali, zatytułowanego „Przemysł” ograniczył do stwierdzenia: „Nie ma.” Dwie sylaby, a tyle informacji!

Jerzy Ostrowski (Warszawa)

ERRATA

W opublikowanym w numerze 11-12 Biuletynu SKP (maj 2004-kwiecień 2005) tekście porozumienia pomiędzy Głównym Geodetą Kraju a Stowarzyszeniem Kartografów Polskich nastąpiło błędne ponumerowanie kolejnych głównych punktów porozumienia. Pierwsze punkty o numerach od 1 do 4 pozostają bez zmiany. Po nich biegnie błędna numeracja od 3 do 7 – te punkty powinny mieć numery kolejno i odpowiednio od 5 do 9.